

svigtet af Hensyn til, om Strømmen udenom ham bar med eller imod, men frejdig og roligt gif han den Vej, som hans egen gode Bevidsthed sagde ham var den rette. Han var saaledes den ærlige Overbevisnings Mand, men ved Siden deraf var han en Fredens Mand, der altid optraadte elskværdig og imødefommende og virkede paa en god Maade i Fordragelighedens og Forsonlighedens Mand. Derfor virkede hans Nær-værelse ligefrem velgørende, derfor glædedes vi altid ved at se ham, ved at møde hans venlige Dine og milde Smil, derfor beklage vi Savnet af ham, og derfor ville vi bevare Mindet om ham som en højttaget og kær Kollega.

(Tingets Medlemmer sluttede sig til Formandens Udtalelse ved at rejse sig.)

Formanden: Jeg skal dernæst meddele Tinget, at jeg fra 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt-Bandborg) har modtaget et Andragende fra Ingeniør Keiffler om Rigsdagens Støtte til, at han af Statskassen kan faa en Erstatning for det Arbejde, han har anvendt paa Realisationen af Rystbaneprojektet. Eksemplarer af Andragendet ville blive omdelte.

Dernæst har jeg fra Agrarforeningens Hovedkontor modtaget en Skrivelse af Gaars Dato, med hvilken fremsendes trykte Eksemplarer af en Henvendelse fra Foreningen baade til Regering og Rigsdag. Eksemplarer deraf ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Formanden: Der er meddelt mig, at man fra de forskellige Sider har forenet sig om følgende 5 Herrer: J. Dannefskjold-Samsøe, Jensen-Skrillinge, S. Jensen, Rahjer og Koch. Naar ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg de nævnte Herrer som valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende yderligere Reg-

ler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1767 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

M. Sprensen: Jeg har bedt om Ordet i denne Sag nærmest som Repræsentant for Købstæderne, og jeg vil som saadan tillade mig at udtale en Tak til den ærede Justitsminister, fordi han har fremlagt Forslaget, idet jeg mener, at det overalt i Købstæderne, og jeg tror ogsaa at turde sige paa Landet, vil vinde almindelig Tilslutning. Det er jo saaledes, at man overalt, saa vel i Købstæderne som paa Landet, maa se hen til to Ting, nemlig det heles Interesse og de enkelte Ejendomsbesidderes Interesser. Det heles Interesse er der tilstrækkelig vaaget over ved Bygningsloven af 30te December 1858, idet det staar i Autoriteternes, Byraadens og Sogneraadens Magt at forfatte Vedtægter, der ere afvigende fra Loven i stærpende Henseende. Derimod findes der ikke Bestemmelser, der kunne benyttes i de enkelte Ejendomsbesidderes Interesser, efter deres Ønsker. Det er disse Ønsker, som det nu fremlagte Forslag imødekommer, og jeg mener derfor, at de enkelte Ejendomsbesiddere maa se med Glæde paa dette Forslag. Vel har man hidtil kunnet faa Dispensation i flere Retninger, og den er ogsaa med Velvilje givet; men et er det at have Lovhjemmel til den Slags Ting, og et andet er det at maatte ansøge derom. Jeg vil med disse faa Ord tillade mig at anbefale Lovforslagets videre Fremme.

Justitsministeren (Melleman): Det af det ærede Medlem omtalte Formaal er naturligvis det, man vil opnaa. Erfaringen har nemlig vist, at der paa flere Steder i Købstæderne, i særdeleshed i de større Købstæder, i de i Dyrkest værende Købstæder, hvor enhver Kvadratalen Jord jo er dyr, ligesom Tilfældet er det i Kjøbenhavn og Frederiksberg, har ytret sig en Trang til Sempeller i nogle Retninger, navnlig dels med Hensyn til Bygningshøjden og dels med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem bebygget og ubebygget Areal. Der synes at være Grund til at stille sig saaledes, at den Slags Sempeller kunne faas, uden at man behøver at gaa den egentlige Dispensationsvej. Jeg haaber derfor ogsaa, at Lovforslaget, der, saa vidt jeg kan se, vil